

Jäsfandat Jummalat ní faua ja paljo pälsluda, et Ta ei wöbi sind lasta surra. Kus järvad muido meie 5 last." — Nemmad seisid keik ukse washhel ligumata ja kartes. Klaus panni käed kocco, ja muttis ärdaste. „Ma ei tahhaks surra", ütles temma veike heälega; „ma tahhaksin heal meles teie jure jäda; agga armas Jummalal ei olle mind tarvis, et teid töita."

„Tössi kül", ütles Kristohw, „Teminal ei olle sind tarvis; Ta ei olle eggas lesknaest eggas waesi loppi näsga jätnud, kes agga Temina peale lootsid; ja nenda kuida Ta sinno läbbi neid tötnud, nenda Ta wöbib ka teist ennesele abbis wötta. Sest ussust pea kinni, kui Ta sind eht haigusest peästab, ja meie tahhame Tedda palluda. Lapsed tulge seie; Klaus panne käed kocco, nenda sa saad tehha, ja Kadrina, sümja pallu viete süddamest. Oh, armas Jäsfand, meie olleme keik waesed pattused, anna meile sündudo ja wägge, Sinno pole hoida; wötta ärra

meite süddame waewa, kui Sa ei tabba ärra wötta meie väljaospidist hädda ja willetiust. „Jäsfand, Sa ei panne raskemat koorma meie peale, kui sudame kanda; oh aita meid; aita sedda haiget, aita emma, aita lapsi, anna neile usko ja rabhe; anna jedda meile keikile, ja wötta meid ükskord omma taewa=riki. Jäsa meie" — ja teised jaanad pallus Kristohw ka veel. „Ja nüüd, armad lapsed", ütles temma, „lootke agga ikka, et armas Jummal taewas tahhab teile anda, mis teile keige parram on; andke Teminale ommad süddamed, onima ello ja ommad mõtted ikka ennam. Kui teil pudust on, siis passuge; kui teile üks aissi waewa teebs, siis passuge; oh kui kännia saab teie ello ollema, kui teie waggaste ellate Jässanda ees; olgo et teie jäsa ellab eht surreb, teiega saab sün ja ka seäl iggaweste hea luggu ollema, kui teie armast Jummalat ennestele issaks wöttate Kristusse läbbi, kes teid lunnastanud omma werrega. Piddage käskusid pühhaks."